

İlgili Kanun / Madde
4857 S. İşK/32

T.C
YARGITAY
22. Hukuk Dairesi

Esas No. 2016/2451

Karar No. 2019/9

Tarihi: 07.01.2019

- TALEPTE BAĞLILIK
- ISLAH DİLEKÇESİYLE TALEPLERİN DARALTIAMAYACAĞI
- KISA KARAR İLE GEREKÇELİ KARARIN ÇELİŞEMEYECEĞİ

ÖZETİ: 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 26. maddesi “Hâkim, tarafların talep sonuçlarıyla bağlıdır; ondan fazlasına veya başka bir şeye karar veremez. Duruma göre, talep sonucundan daha azına karar verebilir.” hükmü uyarınca taleple bağlılık kuralına aykırı olarak talepten fazlasına karar verilmesi usule aykırıdır. Aynı zamanda davanın ıslahı sureti ile davacının talebini daraltması da mümkün değildir.

Somut uyuşmazlıkta, kısa kararda hüküm altına alınan kıdem tazminatının yasal faizi ile davalıdan alınarak davacıya verilmesine hükmedildiği halde, gerekçeli kararda kıdem tazminatı için akdin feshi tarihinden itibaren bankaların uyguladıkları en yüksek mevduat faize hükmedilmesi açık bir çelişki oluşturmaktadır. Yukarıda açıklanan ilke ve esaslara uyulmadan, kısa karar ile gerekçeli karar arasında çelişki yaratılarak karar verilmesi bozma sebebidir.

DAVA: Taraflar arasında görülen dava sonucunda verilen kararın, temyizden incelenmesi davalı vekili tarafından istenilmekle, temyiz talebinin süresinde olduğu anlaşıldı. Dava dosyası için Tetkik Hakimi Ş. F. Ecemiş tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Davacı İsteminin Özeti:

Davacı vekili, müvekkilinin davalı işverence haklı sebep olmaksızın iş sözleşmesinin feshedildiğini beyanla kıdem ve ihbar tazminatı, yıllık izin ücreti alacağı ile çalışmasına karşılık ödenmeyen ücret alacağının davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

Davalı Cevabının Özeti:

Davalı vekili, davacının iş akdinin haklı nedenle feshedildiğini beyanla davanın reddine karar verilmesini talep etmiştir.

Mahkeme Kararının Özeti:

Mahkemece toplanan deliller ve bilirkişi raporu doğrultusunda davanın kabulüne karar verilmiştir.

Temyiz:

Karar, davalı vekilince temyiz edilmiştir.

Gerekçe:

1-Dosyadaki yazılara toplanan delillerle kararın dayandığı kanuni gerektirici sebeplere göre, davalının aşağıdaki bentlerin kapsamında dışında kalan tüm temyiz itirazlarının reddine karar vermek gerekmiştir.

2-Somut olayda davacı tarafça dava dilekçesinin sonuç kısmında ihbar ve kıdem tazminatı, yıllık izin ücreti, ve 1.100,00 TL bakiye ücret olmak üzere toplam 6.677,00 TL'nin davalıdan tahsiline karar verilmesinin talep edildiği ve bu miktar üzerinden harcın yatırıldığı anlaşılmıştır. Mahkemece 29.06.2012 tarihli celse ile davacıya talep ettiği alacakların kalem miktarlarının açıklanması için süre verilmiş, davacı tarafça verilen 05.07.2012 tarihli dilekçede kıdem tazminatı için 2.658,00 TL, ihbar tazminatı için, 1.218,00 TL, yıllık izin ve hafta tatili için 5.700,00 TL ve bakiye ücret alacağı için 1.100,00 TL'nin talep edildiği görülmüştür.

Mahkemece alınan bilirkişi raporu sonrası davacı tarafça 09.04.2015 tarihli celsede davanın kıdem ve ihbar tazminatı ile yıllık izin ücreti alacakları yönünden 5.368,52 TL ıslah edildiğinin bildirildiği, ancak 05.07.2012 tarihli dilekçesi ile talep ettiği ihbar tazminatına ilişkin harcın tamamlanmadığı görülmüştür.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 26. maddesi “Hâkim, tarafların talep sonuçlarıyla bağlıdır; ondan fazlasına veya başka bir şeye karar veremez. Duruma göre, talep sonucundan daha azına karar verebilir.” hükmü uyarınca taleple bağlılık kuralına aykırı olarak talepten fazlasına karar verilmesi usule aykırıdır. Aynı zamanda davanın ıslahı sureti ile davacının talebini daraltması da mümkün değildir. Mahkemece ihbar tazminatı yönünden davacının 05.07.2012 tarihli dilekçesi ile 1.218,00 TL talep ettiği görülmekle bu talebe göre karar verilmesi gerekirken davacının talebinin aşılarak karar verilmesi hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

3-Mahkemece hüküm fıkrasında davanın kabulüne karar verilmiş ise de; davacının ücret alacağı hakkında olumlu olumsuz bir karar verilmediği anlaşılmıştır.

Yapılacak iş dosya arasında bulunan bilirkişi raporu bir denetime tabi tutularak davacının dava tarihi itibari ile ücret alacağıının mevcut olup olmadığının belirlenmesinden ibarettir.

4-Kısa karar ile gerekçeli karar çelişkisi, Yargıtay İçtihatları Birleştirme Büyük Genel Kurulunun 10/04/1992 tarihli ve 1991/7 esas, 1992/4 karar sayılı ilamı gereğince bozma sebebidir.

Somut uyuşmazlıkta, kısa kararda hüküm altına alınan kıdem tazminatının yasal faizi ile davalıdan alınarak davacıya verilmesine hükmedildiği halde, gerekçeli kararda kıdem tazminatı için akdin feshi tarihinden itibaren bankaların uyguladıkları en yüksek mevduat faize hükmedilmesi açık bir çelişki oluşturmaktadır. Yukarıda açıklanan ilke ve esaslara uyulmadan, kısa karar ile gerekçeli karar arasında çelişki yaratılarak karar verilmesi bozma sebebidir. Mahkemece yapılacak iş kararı temyiz eden lehine doğan usuli kazanılmış haklar da gözönünde bulundurularak çelişkiyi giderecek şekilde yeniden hüküm kurmaktan ibarettir.

5-Mahkemece davacının taleplerinin kısmen kabulüne karar verilmesi halinde davalı lehine yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi hükümlerince vekalet ücretine takdir edilmesi gerekmektedir.

6-Mahkemece gerekçeli karar başlığında dava tarihinin yanlış yazılması da hatalı olmuştur.

SONUÇ: Temyiz olunan kararın, yukarıda yazılı sebeplerden dolayı **BOZULMASINA**

peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 07/01/2019 gününde oybirliğiyle karar verildi.